

Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

Aan de kerkenraad van de
Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt)
Capelle aan den IJssel-Noord
T.a.v. scriba br. N.M. Kramer
Bermweg 332
2907 LA Capelle aan den IJssel

Capelle aan den IJssel, 18 mei 2021

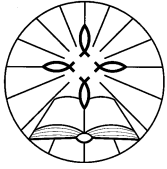
Geliefde broeders in de Heer,

In uw mail van 6 april, met als bijlage de notitie 'MV en ambt' schrijft u te 'hopen op een welwillende bemoediging'. Dat doet ons denken aan wat apostel Paulus schrijft in Romeinen 1: *ik verlang ernaar u te ontmoeten en u te laten delen in een geestelijke gave, om u te sterken, of liever, om door elkaar bemoedigd te worden: ik door uw geloof en u door het mijne (1:11,12)*. Het is mooi om te lezen hoe hij dat voorop zet. Ook al weet hij dat hij in zijn brief ook kritisch zal schrijven over (dreigende) misvattingen en al is hij het van harte oneens met de houding en praktijk van lezers van zijn brief, als het gaat om de houding waarmee zij omgaan met onderwerpen als 'wel/niet alles eten' en 'bepaalde feestdagen vieren'. Toch wil hij graag door hen bemoedigd worden (dat voorop!) en hen bemoedigen.

Wat zouden wij graag ook zo door jullie bemoedigd worden en jullie bemoedigen, niet in het vasthouden aan of veranderen van mening over een onderwerp, maar (zoals Paulus schrijft) bemoedigd worden door elkaars geloof. We weten dat daar, door allerlei oorzaken, momenteel weinig ruimte voor is. Maar weet dat we voor jullie bidden om kracht, liefde en bezonnenheid (2 Tim.1:7). Moge dat ook een bemoediging zijn!

In uw notitie roept u de kerken op uw schrijven te toetsen, en u als kerkenraad het duidelijk te maken als u de dingen verkeerd ziet. Vraagt u ons daarmee om te laten zien waar uw visie op het vraagstuk van de vrouw in het ambt ingaat tegen Gods Woord of de belijdenis? Dan zal ons antwoord eenvoudig zijn: dat kunnen we u niet laten zien. Uw omgaan met de Schrift doet recht aan hoe de Bijbel zich aandient, namelijk als het betrouwbare Woord van God. En de gereformeerde belijdenis spreekt zich over dit vraagstuk niet uit. Uw visie op het onderwerp wordt, wat ons betreft, gekenmerkt door wat Paulus schrijft in Romeinen 14: u doet dat om de Heer te eren, u volgt uw eigen overtuiging, wie zijn wij dan om over u een oordeel te vellen of op u neer te zien? (14:5, 6, 10)

Iets anders is of wij kunnen instemmen met uw taxatie van de synodebesluiten. Wat wij over uw visie op het onderwerp schrijven, schrijft u namelijk omgekeerd niet over de besluiten die de synode nam. U meent dat "in deze besluiten de kerken zich verheffen boven het Woord van God, en daarmee verder gaan op een weg die niet tot eer is van de Heer van de kerk". Niet tot eer, hoewel de broeders en zusters die deze visie volgen van u vragen om, net als Paulus in Romeinen 14, te herkennen dat zij 'dit doen om de Heer te eren'. Met uw taxatie van de synodebesluiten kunnen we niet instemmen, en we vragen u met klem om hiervan terug te komen. Met het oog op de broederschap, de onderlinge bemoediging maar vooral met het oog op de eer van God!

Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

U bent overtuigd dat de besluiten van de GS Goes laten zien dat het gezag van Gods Woord niet erkend wordt. Voor een groot deel doet u dat door de ook ons nog zeer vertrouwde uitleg te geven van allerlei teksten. Verwacht van ons niet dat we die bestrijden. Zo hebben wij zelf ook jarenlang deze teksten uitgelegd. Het is inderdaad, om een centraal voorbeeld te nemen, goed mogelijk om Genesis 1 en 2 vooral te lezen vanuit een bepaalde uitleg van teksten uit 1 Korintiërs 11 en 1 Tim. 2, zoals u aangeeft. Maar staat u open voor de mogelijkheid dat een andere uitleg van deze teksten evengoed mogelijk is, wat een ander licht op Genesis 1 en 2 geeft? Het zal niet de eerste keer in de kerkgeschiedenis zijn dat er ander inzicht groeit over de uitleg van een bijbelgedeelte.

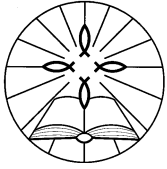
Om concreet iets te noemen: functioneert in uw hantering van 1 Kor.11 voldoende dat apostel Paulus schrijft dat in de Heer de vrouw niets is zonder de man en de man niets zonder de vrouw? Juist die vermelding 'in de Heer' moet betekenis hebben voor hoe de christelijke kerk omgaat met het onderscheid tussen man en vrouw, anders dan wellicht alleen vanuit het Oude Testament geconcludeerd zou worden.

U concludeert: *De synode neemt Gods eigen uitleg van Genesis 1 en 2, gegeven door de dienst van Paulus, niet als norm voor de eigen uitleg van Gen. 1 en 2, en negeert belangrijke elementen in de tekst van Gen. 1 tot 3 zelf. Daardoor komt er ruimte om deze hoofdstukken uit te leggen vanuit een gelijkheidsgedachte die vreemd is aan de tekst van de Bijbel zelf.* Uw eerste zin is de kern. Geeft Paulus, geleid door de Geest, een uitleg van Genesis 1 en 2? Of trokken wij eeuwenlang onze conclusies uit wat hij schrijft, die wij als bril gebruikten om Genesis 1 en 2 te lezen? En zouden die conclusies ook onjuist kunnen zijn (omdat de tekst om een andere uitleg vraagt). We proberen u niet te overtuigen van dat laatste. Maar wat zou het veel ruimte geven als u inziet dat die andere uitleg evengoed recht doet aan het gezag van Gods Woord. Dan wordt ook duidelijk dat de aanduiding 'belangrijke elementen in Gen.1-3' een subjectieve typering is. Wat als belangrijk aangeduid wordt, hangt voor een groot deel af van de bril waarmee gekeken wordt. En uw laatste zin heeft geen argumentatieve waarde. Het is wel de stelling die u verdedigt (de bijbel kent geen gelijkheidsgedachte), maar geen argument voor die stelling.

We zien af van een bespreking van alle besproken teksten. Daar ligt ook niet de kern van uw kritiek. Verschil van uitleg is er over meer teksten in de bijbel. Wezenlijker is voor u wat u schrijft over het gezag van de Schrift. *Natuurlijk is het zo dat de Bijbelschrijvers leefden in een bepaalde cultuur en spraken met het oog op hun tijd. Maar dat neemt niet weg dat zij in alles wat zij schreven geïnspireerd waren door de heilige Geest, en zijn Woord doorgaven dat ook normatief blijft voor ons. Zo moeten wij hun woorden dan ook aanvaarden, tenzij de Bijbel zelf aangeeft dat wij aan bepaalde dingen niet meer gebonden zijn. Het synoderapport maakt nu echter op eigen gezag onderscheid tussen waar de Bijbelschrijvers spreken als cultuurgebonden mensen, en waar hun woorden blijvend geldig zijn.*

Het als normatief aanvaarden van bijbelwoorden sluit niet uit dat onder ogen gezien wordt dat er cultuurgebonden elementen in zitten waar wij niet aan gebonden zijn. Ook als de Bijbel dat zelf niet nadrukkelijk aangeeft. Bekende voorbeelden zijn het als normaal aanvaarde systeem van slavernij (een mens die eigendom is van een ander) of het spreken over de aarde als middelpunt. Nergens geeft de Bijbel zelf aan dat wij daar niet aan gebonden zijn. Toch is de kerk, in de loop van de tijd, tot andere inzichten gekomen dan onze geloofsgenoten uit de eerste eeuwen. Dat gebeurde niet door een synode die 'op eigen gezag onderscheid maakte wat wel en niet blijvend geldig zou zijn', maar door gezamenlijk groeiend inzicht. Wat zou het ruimte geven als u op zijn minst rekening hield met de mogelijkheid dat dit ten aanzien van dit onderwerp ook het geval kan zijn.

Daarbij kan de gedachte-oefening helpen dat ons lezen van de Bijbel, zoals u en wij dat van huis uit

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

geleerd hebben, evenzeer door 'een norm uit onze (oude) cultuur' bepaald kan zijn als u het rapport verwijt zich te laten beheersen door 'een norm uit onze (nieuwe) cultuur'.

U spreekt nog over een diepgaander probleem. Juist daar willen wij ook ernstiger bezwaar maken tegen uw notitie. U concludeert terecht dat er de mogelijkheid is dat verschillende tekstuitleg leidt tot *tegengestelde* visies, tot overtuigingen die elkaar uitsluiten. Overigens kende apostel Paulus dat al, zoals we lezen in Romeinen 14.

U maakt dan echter ten onrechte de overstap van 'tegengestelde schriftuitleg' naar 'tegenstelling in God zelf'. Met u belijden wij dat er in God geen ja én nee is. Toegepast op dit onderwerp: God kan niet tegelijkertijd zeggen dat er wel en geen gezagsrelatie tussen man en vrouw is. De juiste conclusie is dan dat één van beide visies recht doet aan God zelf en de ander niet. Dat betekent alleen niet dat wij nu met volle zekerheid kunnen concluderen welke visie dat is. U suggereert dat dat wel zou kunnen. Als de synode pas op de plaats had gemaakt en alles nog eens goed bekeken had, was er maar één conclusie mogelijk geweest. Broeders, is dit niet een visie die te positief uitgaat van de mogelijkheden van de mens, te weinig oog heeft voor de gebrokenheid van dit bestaan en te weinig rekent met het 'stukwerk' van ons kennen? Is het ook niet een visie die zijn ogen sluit voor de lessen van de geschiedenis, waarin de kerk tot haar eigen schande (maar vooral tot oneer van Gods naam) soms achteraf moest erkennen te grote woorden gesproken te hebben? En is dit ook niet een visie die (al bedoelt u dat zo niet!) makkelijk aanleiding geeft tot 'een oordeel vellen over uw broeder' waar de Heer in Romeinen 14 juist zo voor waarschuwt? Wat zouden we graag, ook bij dit onderwerp, naast u staan in het besef dat ons kennen tekort schiet en ons profeteren beperkt is.

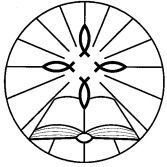
(Overigens, om op een detail in te gaan: dat de synode uitgesproken heeft dat haar besluiten niet gezien moeten worden "als tussentijdse noodsituatie, vanuit de erkenning dat dit niet zo kan blijven, maar als definitieve beslissing", hebben wij in die besluiten niet kunnen vinden. Het commissierapport zegt juist het tegenovergestelde. Doet u alstublieft de synode wel recht!)

In verband met uw plek in het kerkverband stelt u dat aanvaarding van deze synodebesluiten impliceert dat u *aanvaardt dat deze opvatting (ook al ben je het er niet mee eens) niet tegen de Schrift ingaat. Het gaat om 'verschil van inzicht in wat Gods Woord bedoelt'*. We begrijpen wat u daarmee bedoelt. Toch vraagt ook dit om nuancering. Er zijn in de kerken meer onderwerpen waarover de één zal zeggen 'zo wil de Heer het' en de ander dat zal weerleggen met 'maar de Schrift zegt het zo'. De kernvraag is dan niet: aanvaard je de andere *opvatting* als even rechtmatig als de jouwe. Dat zou je inderdaad in gewetensnood brengen. De vraag is: aanvaard je de ánder? Durf je samen klein voor de Heer te staan, naar elkaar toe uit te spreken dat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd is (Rom.14:5 HSV) en dat je daarom elkaar niet veroordeelt?

Praktisch kan dit betekenen dat in een gemeente uitgesproken (gepreekt) wordt dat het niet naar Gods wil is dat vrouwen dienen in het ambt, terwijl in een andere gemeente een vrouw preekt over 1 Tim. 2. Is dat ideaal? Zeker niet. Is het hoe de kerk is? Ja, zoekend gaan we onze weg, wetend dat we struikelen en overeind geholpen worden. Erkennend dat de kerk in de afgelopen eeuwen al vaker moest erkennen dat er te stellig gesproken is. Maar gelovend dat GóD zijn kerk in leven houdt.

Broeders, er is nog zoveel meer te schrijven. Liever zouden we elkaar ontmoeten, om elkaar te bemoedigen en van elkaar te leren. En zelfs als u in uw geweten u geroepen voelt om afstand te nemen van deze besluiten en, per pijnlijke consequentie, van de kerken die deze besluiten (blijven) aanvaarden, zouden we die ontmoeting en onderlinge bemoediging willen zoeken. Misschien niet vanuit ons eigen gevoel, maar wel vanuit de roeping van de Heer. Juist wij als broers en zussen die zoveel gezamenlijke historie hebben, die samen naar Gods huis trokken (en het gebouw delen) zijn geroepen om in liefde elkaar te blijven zoeken.

Of (elementen in) deze brief voor u dienend zijn voor uw verdere bezinning, weten we niet. Aanvaard

Gereformeerde Kerk (*vrijgemaakt*)
Capelle aan den IJssel – Zuid/West
Postbus 698, 2900 AR Capelle aan den IJssel

deze brief in ieder geval als blijk van onze betrokkenheid en ons verlangen om elkaar te blijven aanvaarden in Christus.

Met hartelijk groet, voor de kerkenraad van de GKv Capelle aan den IJssel Zuid/West,

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized initial 'J' followed by a long, horizontal stroke that tapers to a point.

J.A. Frijlink-Groenwold
scriba